

at nægte en Skole Anerkjendelse og sige: Du kommer ikke ind under denne Lov, der kan i det Hele taget ikke bevilges Understøttelse til den Skole. Men hidtil har det ikke været Tilfældet. Det er ogsaa blevet fremstillet værre, end det nu er. Thi det har jo viist sig — vi have nylig havt en Overretsbom i Viborg derom — at en Understøttelse til en Elev kan ikke berøves ham, selv om han gaar paa en af de Skoler, som Kultusministeren ikke har villet anerkjende. Forholdet er paa det Punkt friere og bedre nu, end det bliver, naar Ministeren faar Hals- og Haandsret derover, hvad der jo efter disse Regler bestemmes. Saa meget mere begrundet synes Forslaget mig at være. Med Hensyn til Forslaget om Tilshnet, om de 6,000 Kr., da skal jeg overfor den ærede Ordfører bemærke, at der er ingen Bevilling givet af 6,000 Kr. til Tilshnet med Folkehøjskolerne. Det er en provisorisk Annammelse den med de 6,000 Kr., som vi ikke have Noget med at gjøre. Jeg skulde forøvrigt ikke undre mig, om det bliver bekræftet, at der paa denne Side ogsaa er provisoriske Bevægelser paa dette Omraade. Jeg kunde forstaa, at man gjorde det for et enkelt Aar eller saa, men at gjøre det i en organisatorisk Lov, det faae de Herrer at føle siden. I Diebliffet synes de at være saa stærkt optagne af Forbindelsen med rette Bedkommende, og det erkjender jeg, at den ærede Minister er Leder af Loven og den rette Bedkommende. Iøvrigt skulde jeg mene, at naar vi kunde se ind i Hjertet paa den ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen), vilde han vel sagtens søge at gjøre den ærede Minister Rangen stridig med Hensyn til dette Spørgsmaal for dette Things Bedkommende.

Bernsen: Før vi gaa til Afstemning, skal jeg tillade mig at fremsætte nogle faa Bemærkninger angaaende adskillige af de Ændringsforslag, der ere stillede, og angaaende de faldne Udtalelser under Sagens Behandling. Jeg vender mig da først til det ærede Medlem fra Mors (C. Ravn), der har stillet Ændringsforslaget under Nr. 1 om, at vi nu skulle have en fast Lærer ud over det Antal, der blev vedtaget ved Sagens 2den Behandling. Jeg vil sige, at den ærede Rigsdagsmand har med dette Forslag forbauset mig ligesaa meget, som jeg hører, han har overrasket den ærede Rigsdagsmand fra Aarhus (Pingel) og den ærede Minister. Jeg troede nemlig, at det Standpunkt, som den ærede Rigsdagsmand fra Mors har indtaget i denne som i forskjellige andre beslægtede Sager, altid har været det, at

hvore, hvor der var Forslag om mange faste Embedsmænd, og hvor der var Tale om forøgede Lønninger. Men nu ser jeg, at den ærede Rigsdagsmand ikke alene lader det staa uhindret, der blev vedtaget ved 2den Behandling med Hensyn til de faste Læreres Antal, uden at stille Ændringsforslag dertil, men at han endog nu vil give yderligere En til, og tilmed en af dem, som baade Finantsudvalgets Flertal i Fjor og Flertallet i det Udvalg, der i Aar har været nedsat om denne Sag, ere enige om at udstyde, idet man ikke tillægger Zoologien den Betydning for Landbohøjskolen, at det er nødvendigt for det Fags Bedkommende at ansætte en fast Lærer dertil. Den ærede Rigsdagsmands Stilling til dette forøgede Antal af faste Lærere minder mig noget om en Historie, hvor der fortælles, at en Thyde og en Fynbo vadedde med hinanden om, hvem der kunde nævne det største Tal, og Fynboen, som maaste var den Raffeste i Bendingen, nævnedde strax et stort Tal med mange Ciffer. Thyden blev noget overrasket ved dette vældige Tal, men saa svarede han: „A sejer Sen te“, og derved vandt han sit Væddemaal. Saaledes stillede det ærede Medlem fra Mors sig i denne Sag. Vi have i Flertallet nævnet det største Tal med Hensyn til faste Lærere, som vi i Overensstemmelse med Finantsudvalget i Fjor og dette Udvalgs Flertal i Aar ansaa for forsvarligt, forstandigt og nødvendigt. Men saa kommer den ærede Rigsdagsmand fra Mors, efter at Flertallets Indstilling om dette Punkt er vedtaget, og siger: „A sejer Sen te“. Om nu det ærede Things Flertal vil følge ham i denne Sag, veed jeg ikke; men jeg har en Formodning om, at den Side, der repræsenteres ved det ærede Medlem fra Helsingør (Thomsen), er tilbøielig til at slutte Afford med den ærede Rigsdagsmand fra Mors for at faae denne Ændring gennemført, og at det ærede Mindretal, den Side af Salen, som vi i daglig Tale kalde Høire, derimod synes at være tilbøielig til at slutte sig til os, hvor der er Tale om at bevare „Skoleraadet“, i Stedet for „Amtsraadet“. Jeg vil om denne Handel, som de Herrer synes at ville gjøre, sige, at jeg anser det ikke for stemmende med Aftalen i Udvalget med Flertallet om Indstillingerne her, og jeg vil sige til mine Meningsfæller her i Salen: Læg vel Mærke til, hvordan Høire stemmer i denne Sag. Stemme de med Mindretallet for Zoologien, tilraader jeg mine Meningsfæller at stemme med det andet Mindretal om at ombytte Skoleraadene med Amtsraadene. Enten skal man holde de Aftaler, der ere sluttede om disse Forhold heltud, og Flertallet staa sam-